

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: **V. T. D.**, narozený X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. ve výkonu trestu ve Věznici Bělušice, sídlem Bělušice 66, 435 26
Bělušice
zastoupený Mgr. Daliborem Lípou, advokátem
sídlem Jugoslávská 2, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2026, č. j. OAM-8861-31/ZR-2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2026, č. j. OAM-8861-31/ZR-2025, jímž byla žalobci podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a současně mu byla podle § 77 odst. 3 téhož zákona stanovena lhůta k vycestování z území České republiky, a to do 30 dnů od právní moci daného rozhodnutí, popř. do 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.
2. Zároveň žalobce uplatnil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil především tím, že definitivním zrušením trvalého pobytu by došlo k citelnému zásahu do jeho rodinného života. Celá nejbližší rodina žalobce totiž žije na území České republiky – tj. manželka T. T. N., narozená X, syn H. L. D., narozený X, a syn D. A. D., narozený X, přičemž zde mají vybudované komplexní zázemí a vazby a hodlají i nadále v České republice žít. Ostatně sám žalobce žije v České republice od svých osmnácti let. Byť je žalobce v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody, jedná se o stav dočasný. Naproti tomu, nepřiznáním odkladného účinku žalobě a zrušením trvalého pobytu žalobce, by došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k jeho odloučení od rodiny fakticky natrvalo – bez praktické možnosti obnovy společného života, neboť návrat do České republiky by byl možností toliko teoretickou.

3. Dle názoru žalobce ho může neudělení odkladného účinku žalobě též reálně poškodit stran možnosti žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. K tomu doplnil, že vyjma spáchání jednoho trestného činu, se v České republice nedopustil žádného jiného excesu.
4. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku předně konstatoval, že žalobci nehrozí vážná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Napadené rozhodnutí totiž žalobci pouze odebrává povolení k trvalému pobytu a stanovuje povinnost vycestovat, avšak mu není zakázán další pobyt v České republice do budoucna. Podle žalovaného pak za mimořádné důvody, pro které by se dal přiznat odkladný účinek žalobě v tomto konkrétním případě, nelze považovat to, že žalobce nesouhlasí s posouzením přiměřenosti žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný k tomu doplnil, že zrušení trvalého pobytu žalobci je jen a pouze důsledek jeho závažného protiprávního jednání na území České republiky, přičemž zrušení trvalého pobytu si přivodil žalobce sám tím, že spáchal závažnou trestnou činnost, za kterou byl také odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Bylo by tedy v rozporu s veřejným zájmem na zachování pořádku a bezpečnosti, aby bylo žalobci, jakožto pachateli závažné drogové trestné činnosti, přiznáním odkladného účinku žalobě umožněno i nadále pobývat na území. Žalovaný též zmínil, že je žalobce v předmětném řízení zastupován zmocněným zástupcem, a proto nemůže být nijak zkrácen na svých právech. Nadto se žalobce aktuálně nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, a tudíž jeho vycestování z území ani není možné. Žádost o přiznání odkladného účinku žaloby tak žalovaný v posuzovaném případě považoval za účelovou.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna už tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

7. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
8. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se jedná toliko o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoliv o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu, je schopno mu způsobit újmu, neboť zrušením platnosti tohoto povolení žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen ho opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci žalobci způsobit újmu.
9. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se v podstatě týká pouze samotného žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
10. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem podle § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě byla napadeným rozhodnutím žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu, neboť ten byl pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Plzni sp. zn. 4 T 1/2025 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 15 To 45/2025, a to k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 8 a půl roku se zařazením do věznice s ostrahou, společně s peněžitým trestem v celkové výši 800 000 Kč, konkrétně pro spáchání úmyslného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 a 3 písm. b) a c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Veřejným zájmem je bezpochyby nejen zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku, včetně minimalizace protiprávní činnosti. Ačkoliv otázka, zda byly dány důvody pro zrušení platnosti trvalého pobytu žalobce ve smyslu zákona o pobytu cizinců, bude řešena až v rámci meritorního přezkumu namítaného rozhodnutí, je nespornou skutečností, že žalobce veřejný pořádek závažně narušil páčáním nadepsané drogové trestné činnosti. Samotné výše zmíněné trestní jednání žalobce je přitom zcela nepochybně závažným protispolečenským jednáním, které nelze v žádném případě bagatelizovat. Žalobce tedy svým úmyslným protiprávním jednáním porušil veřejný zájem na zachování veřejného pořádku. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocného správního rozhodnutí a veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, poté soud v daném případě neshledal, když mezi takové okolnosti rozhodně nelze zařadit prostou skutečnost, že žalobce bude nucen v důsledku pozbytí pobytového oprávnění vycestovat z České republiky, což navíc nenastane dříve, než bude žalobce propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Soud dále k žalobcem uváděným rodinným vazbám obecně zdůrazňuje, že ty narušil sám žalobce právě páčáním odkazované trestné činnosti, v důsledku které byl následně odsouzen k trestu odnětí svobody. Soud pak s ohledem na charakter a závažnost trestné činnosti žalobce, za níž byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nevyhodnotil, že by poukazované rodinné vazby žalobce na území České republiky mohly převažovat nad veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnil, neboť přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na zachování a ochraně veřejného pořádku a se zájmem na výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu.
12. Vzhledem k dříve uvedenému tedy soud výrokem I. usnesení podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
13. Výrokem II. tohoto usnesení soud zároveň žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
14. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 7849000326.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 4. března 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Mgr. Radim Kadlčák v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.